Pięćdziesiątnica i dobre owoce

Biblia, modlitwa i wzrastanie w wierze • Dz 2:1–18; Ga 5:22–23

Myśl przewodnia

Duch Święty w Biblii wiąże się ze świadectwem o Bogu i przemianą życia.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Uczniowie Jezusa przebywali razem w Jerozolimie. W dniu Pięćdziesiątnicy wydarzyło się coś niezwykłego. Bóg dał im Ducha Świętego.

Biblia opisuje szum przypominający wiatr i znaki podobne do płomieni. Uczniowie zaczęli mówić o wielkich dziełach Boga, a przybyli ludzie rozumieli ich w swoich językach.

Paweł później pisał o „owocu Ducha". Wymieniał między innymi miłość, radość, pokój, cierpliwość i dobroć. Są to cechy, które czynią życie z innymi lepszym.

W Dziejach Apostolskich uczniowie Jezusa otrzymali szczególną pomoc od Boga. List do Galatów przypomina, jakie dobre cechy powinny wzrastać w życiu wierzących. Wymienia między innymi miłość, cierpliwość i opanowanie. Dobre cechy rozwijają się krok po kroku. Nie porównujmy się i nie wyśmiewajmy tych, którzy uczą się wolniej.

Nie każdy przeżywa takie same emocje ani nie każdy umie przemawiać do tłumu. Każdy może jednak ćwiczyć cierpliwość, łagodność i życzliwość.

Cele lekcji

• Opowiada, co działo się w dniu Pięćdziesiątnicy.

• Wymienia trzy cechy owocu Ducha.

• Proponuje jeden dobry czyn dla innej osoby.

• Potrafi odpowiedzieć: Czy każda osoba musi przeżyć dokładnie to samo co uczniowie w Dz 2?

Przebieg zajęć

Rozpoczęcie i pytanie — 4 min

Rozłóż przygotowane obrazki lub rekwizyty. Krótkim pytaniem nawiąż do doświadczenia dziecka, zachowując jego prawo do milczenia: Co opowiadały osoby w dniu Pięćdziesiątnicy?

Lektura i kontekst — 8 min

Przedstaw własnymi słowami sytuację opisaną w Dz 2:1–18; Ga 5:22–23. W Dziejach Apostolskich uczniowie otrzymują obiecane działanie Ducha w dniu Pięćdziesiątnicy i głoszą wielkie dzieła Boże. Paweł wskazuje na cechy życia kształtowanego przez Ducha. Odczytaj krótki fragment z Biblii w wybranym przekładzie; pokaż postacie i wyjaśnij trudne słowa.

Rozumienie i rozmowa — 6 min

Zapytaj dzieci, co się wydarzyło, i pozwól odpowiedzieć obrazkiem lub wskazaniem. Podkreśl: Duch Święty w Biblii wiąże się ze świadectwem o Bogu i przemianą życia. Wyjaśnij jedno nowe słowo.

Ćwiczenie główne — 8 min

Przygotuj kartonowe drzewko i dziewięć owoców. Dzieci dopasowują przykłady: „czekam na kolej”, „pocieszam”, „dotrzymuję słowa” do wybranych nazw z Ga 5:22–23. Zapewnij alternatywę dla ucznia, który woli nie uczestniczyć w wypowiedzi na forum. Dodatkowa wskazówka dla prowadzącego: Wybierz jedną cechę z Ga 5 i podaj jej mały przykład.

Wniosek i przejście do domu — 4 min

Zapytaj: Czy owoc Ducha jest prawdziwą gruszką lub jabłkiem? Po odpowiedziach podsumuj myśl: Duch Święty w Biblii wiąże się ze świadectwem o Bogu i przemianą życia. Przekaż rodzinie zadanie: Wybierzcie jedną cechę z Ga 5:22–23 i wspólnie zauważajcie przez kilka dni jej dobre przykłady.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Czy owoc Ducha jest prawdziwą gruszką lub jabłkiem?

Nie. Paweł używa obrazu owocu, aby opisać dobre cechy życia.

Co opowiadały osoby w dniu Pięćdziesiątnicy?

Poproś o wskazanie odpowiedniego zdania lub wydarzenia w Dz 2:1–18; Ga 5:22–23. Jeśli tekst nie rozstrzyga szczegółu, powiedz to wyraźnie.

Jaki dobry owoc możesz pokazać zachowaniem?

Szukaj argumentu w badanym fragmencie oraz zastosowania odpowiedniego do wieku; nie wymuszaj osobistych zwierzeń.

Czy każda osoba musi przeżyć dokładnie to samo co uczniowie w Dz 2?

Nie. Tekst opisuje konkretne wydarzenie w życiu pierwszej wspólnoty.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym przekładzie; dostęp do kontekstu badanego fragmentu
- wydruk karty pracy SM-G2-A-34
- kartki i przybory do pisania, kolorowania lub rysowania
- karty tematyczne albo rekwizyty bezpieczne dla wieku

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Dzieje Apostolskie i List do Galatów mają inne cele: wydarzenie Pięćdziesiątnicy nie jest listą obowiązkowych przeżyć; owoce Ducha są kategorią etyczną. Forma gramatyczna słowa „duch” nie rozstrzyga sama o kwestii osoby.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- Dz 2:1–18 opisuje szczególne wydarzenie Pięćdziesiątnicy, wraz ze znakami, zrozumiałym dla słuchaczy świadectwem i odwołaniem Piotra do proroctwa Joela. Nie traktuj każdego szczegółu jako obowiązkowego wzoru przeżyć każdego wierzącego.
- Ga 5:19–26 zestawia uczynki ciała z owocem Ducha: miłością, radością, pokojem, cierpliwością, uprzejmością, dobrocią, wiernością, łagodnością i opanowaniem. Wersety dotyczą sposobu życia wspólnoty.
- J 14–16 używa określeń opisujących działanie obiecanego Parakleta (Orędownika/Pocieszyciela). Tradycje chrześcijańskie różnie wyjaśniają naturę Ducha Świętego; oddziel opis biblijny od twierdzeń ontologicznych i od

argumentów opartych wyłącznie na rodzaju gramatycznym.

• Dary opisane w 1 Kor 12 oraz owoc opisany w Ga 5 to różne zagadnienia. Nie identyfikuj intensywnych emocji, podatności na sugestię ani niezwykłych zachowań jako pewnego dowodu działania Ducha.

• Dziecko nie musi mówić na głos ani wyjaśniać osobistych przeżyć. Używaj obrazków, prostych zdań i aktywności dobrowolnych.

• Nigdy nie twórz sytuacji, w której dzieci musiałyby wykazać „dar", wejść w stan wzmożonych emocji lub wyrazić prywatne przeżycie jako warunek przynależności.

• Dz 2 i Ga 5 opisują różne aspekty działania Ducha Świętego. W wnioskach doktrynalnych oddziel dosłowny sens tych fragmentów od poglądów późniejszych tradycji.

• RED. II: Dzieje Apostolskie i List do Galatów mają inne cele: wydarzenie Pięćdziesiątnicy nie jest listą obowiązkowych przeżyć; owoce Ducha są kategorią etyczną. Forma gramatyczna słowa „duch" nie rozstrzyga sama o kwestii osoby.

• Teksty do porównania: Dz 2:1–18; Ga 5:22–23; 1 Kor 12:4–11

Kontynuacja w domu

Pochwalcie konkretną życzliwość zamiast oceniać, kto ma „więcej Ducha".